

- PINILLA PÉREZ DE BUS-TOS, J. *La infància, una història fosca. Les condicions de vida dels nens a Catalunya a través dels segles*. Lleida: Pagès Editors, 2011. ISBN 978-84-9975-149-8.

Per citar l'article: TORRALBA, Josep Mº. La infància, una història fosca –ressenya-. *Revista de Treball Social*. Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya, desembre 2012, nº 197, pàgines 161-162. ISSN 0212-7210

La infància, una història fosca

Les condicions de vida dels nens a Catalunya a través dels segles

L'autor, publicista i membre col·laborador de l'entitat Aldees Infantils SOS de Catalunya en l'actualitat, fa amb aquesta obra una revisió historiogràfica de la situació de la infància a Catalunya des de l'Edat Mitjana fins a l'actualitat, amb unes fonts molt ben documentades i exhaustives.

La concepció de la infància al llarg del temps va modificant-se segons el model de societat existent, passant de la consideració dels infants sense diferenciar-los dels adults i per tant amb mesures repressives i punitives iguals que les dels adults fins a l'aparició, molt entrat el segle XX, de les primeres mesures de protecció envers els infants com a persones diferents als adults. Al llarg de moltes segles, els infants són abandonats i fins i tot es practica l'infanticidi com a forma d'eliminar-ne l'existència i que no esdevinguin un *problema social*.

Cal destacar la segona part del llibre, on l'autor fa un recorregut històric sobre els dispositius, serveis i respostes que es donen a Catalunya davant la situació dels infants en situació d'abandó o desemparament, començant per la *caritat* a l'Edat Mitjana, passant per l'aparició de les primeres lleis de protecció a la infància i arribant a l'aprovació de la *Convenció dels Drets de l'Infant* i el reconeixement dels infants com a *subjectes de dret*.

En el capítol sobre “La infància, objecte de protecció”, l'autor fa una anàlisi històrica molt interes-

sant entre les tesis del pedagog Ramon Albó i el capellà Josep Pedragosa, que van arribar a enfrontar-se dialècticament i que van mantenir un pols durant molts anys sobre com havien de ser els centres d'atenció als infants abandonats. La picabaralla va acabar quan el Govern de l'època va decantar-se a favor de Ramon Albó i va donar suport a les tesis i el plantejament d'aquest pedagog.

Tal com explica l'autor en la introducció del llibre, l'encàrrec d'Aldees Infantils SOS de Catalunya de fer una campanya publicitària de captació de famílies acollidores per als infants desemparats a Catalunya amb l'eslògan "No cal anar gaire lluny. Aquí, a prop teu, deu mil nens i nenes necessiten la teva ajuda", li va suscitar l'afany de conèixer i investigar quina havia estat la situació dels infants en el passat. Segons Pinilla, "no va ser al principi una tasca fàcil perquè ni els mateixos professionals relacionats amb el tema (pedagogs, psicòlegs, treballadors socials, educadors socials) desconeixien aquest passat ja que es dedi-

quen a l'infant d'ara amb totes les seves actuals circumstàncies".

La valentia i capacitat de l'autor d'iniciar la recerca historiogràfica sobre les fonts del passat, i submergir-se en llibres, documents i textos per anar construint el fil sobre la història de la infància a Catalunya li ha permès durant un treball de quatre anys arribar a elaborar aquesta obra amb un recorregut tan precís i contextualitzat de la consideració dels infants al llarg dels segles fins arribar al moment actual.

Només esmentar com a mancances que he trobat personalment del llibre una anàlisi amb més profunditat del concepte d'infància i la seva representació social, i com ha anat evolucionant aquesta imatge col·lectiva dels adults que tenim o hem tingut els infants al llarg de la història. I algun capítol del llibre més dedicat al paper que han tingut els professionals d'atenció i protecció a la infància en l'evolució de la consideració dels infants sense diferenciar-los dels adults en el reconeixement d'aquests com a veritables subjectes de dret.

Josep Maria Torralba